

които част от Капитолия е наречена тривиално „Козя планина“... а на Римския форум казвали „пасище“ (може би на сенатори? – А. Ф.)“ [196], т. 4, с. 393–394.

За да потвърди нарисованата от него тъжна Скалигерова картина за разрушения Рим, Ф. Грегоровиус посочва СРЕДНОВЕКОВНОТО описание на Капитолия – от единствения първоизточник от XII в. от н.е., а може и да е по-късен [196], т. 4, с. 394. Най-странното е, че в този старинен текст, заел цяла страница в съвременната книга с голям формат, **НЯМА НИТО ДУМА ЗА КАКВИТО И ДА БИЛО РАЗРУШЕНИЯ**. Средновековният Капитолий е описан като функциониращ политически център в средновековния Рим. **ТАМ СЕ РАЗКАЗВА ЗА РАЗКОШНИ СГРАДИ, ХРАМОВЕ И Т.Н.** Сред този позлатен разкош няма и една дума за козите стада, скиташи унило из бурените.

Ф. Грегоровиус добросъвестно цитира този средновековен текст – в никакъв случай не подценяваме научната му добросъвестност, но не се отказва от поредния си пропагандистки натиск върху читателя: „Виждаме Капитолия, както е описан в „Mirabilia“, **СЯКАШ В СВЕТЛИНАТА НА ГАСНЕЩИЯ ЗАЛЕЗ; НЕ РАЗПОЛАГАМЕ С ДРУГИ СВЕДЕНИЯ** от онова време“ [196], т. 4, с. 394. И по-нататък: „Дори и в тези легендарни книги всичко описано е само **МИНАЛО И ЗАГАДКА**“ [196], т. 4, с. 428, ком. 16.

Много е полезно да прелистваме първоизточниците по-често и да ги четем наново и непредубедено. Така научаваме куп интересни неща. Най-вече онези, които Скалигеровите историци предпочитат да премълчат.

Когато говори за средновековен Рим от уж X–XI в., Ф. Грегоровиус отбелязва (за кой ли път): „**СЯКАШ РИМ СЕ Е ВЪРНАЛ В ОТДАВНА ОТМИНАЛИ ВРЕМЕНА: ИМА СЕНАТ И ВОЮВА С ЛАТИНСКИТЕ И ТУСЦИЙСКИТЕ ГРАДОВЕ, КАКТО Е БИЛО ПРЕЗ ДРЕВНОСТТА**, а те, на свой ред, пак се обединяват, за да се борят с Рим“ [196], т. 4, с. 412.

През уж XII в. е отбелязано „възраждане на античността“. Ф. Грегоровиус продължава: „Арнолд (Брешански – А. Ф.) **ДЪРЖИ ПРЕКАЛЕНО НА ДРЕВНИТЕ ТРАДИЦИИ**“ [196], т. 4, с. 415. Оказа се, че той „**ВЪЗСТАНОВИЛ**“ **СЪСЛОВИЕТО НА КОННИЦИТЕ**, смятано днес за „антично“ съсловие [196], т. 4, с. 415. А през уж XII в. папа Александър III „**ВЪЗРАЖДА ЕЗИЧЕСКИЯ ТРИУМФ НА ДРЕВНИТЕ ИМПЕРАТОРИ**“ [196], т. 4, с. 503.

Ф. Грегоровиус ни казва: „Известното име Ханибал **ПАК СЕ ПОЯВЯВА В СРЕДНОВЕКОВЕН РОД**, който няколко века подред дава на Рим сенатори, пълководци и кардинали“ [196], т. 5, с. 122. Днес Ханибал е смятан за „много, много древен“ герой.